DOMSTOLENS DOM
AF 17. JULI 1959

# Société des Aciers Fins de l'Est (S.A.F.E.) mod Den Høje Myndighed for Det europæiske Kul- og Stålfællesskab

**Sag 42/58**

Processprog: Fransk

*Angående:*

Annullations- og passivitetssøgsmål, såvel som ulovlighedsindsigelser mod skrivelse af 31. juli 1958 til sagsøgeren fra Den Høje Myndigheds markedsafdeling, mod den stiltiende afvisningsbeslutning, som hævdes at følge af administrationens passivitet, for så vidt angår den af sagsøgeren fremsatte dispensationsbegæring, såvel som mod Den Høje Myndigheds skrivelser af 18. december 1957 og af 17. april 1958 (JO af 1. 2. 1958, s. 45 ff, og af 13. 5. 1958, s. 30 ff; findes ikke på dansk).

*Domskonklusion:*

1. Da søgsmålet mod den stiltiende afvisningsbeslutning, som følger af sagsøgerens passivitet i mere end to måneder vedrørende sagsøgerens skrivelse af 23. juli 1958, findes at savne fornødent grundlag, forkastes det.

2. Søgsmålet mod Den Høje Myndigheds skrivelse af 31. juli 1958 om opdelingen af markedet afvises fra realitetsbehandling.

*Generaladvokatens forslag til afgørelse:*

at sagen afvises fra realitetsbehandling.

## Sammendrag

1. *Domstolsprocedure — annullationssøgsmål — klagefrist — usikkerhed om meddelelsesdatoen*

   *(EKSF-traktaten, artikel 33, stk. 3; procesreglementet for EKSF-Domstolen, artikel 85, stk. 1 og 2)*

2. *Annullationssøgsmål — begrebet beslutning — bestemmende synspunkter for den retlige vurdering af en foranstaltning fra Den Høje Myndighed — rækkevidden af udtalelser fra ansatte ved Den Høje Myndighed — sondring mellem beslutning og interne tjenesteforskrifter*

   *(EKSF-traktaten, artikel 33)*

3. *Annullationssøgsmål — indsigelse om ulovlighed — efterprøvelse af principperne i en intern tjenesteforskrift*

   *(EKSF-traktaten, artikel 33)*

4. *Finansielle ordninger — udligningsafgift på tilkøbt skrot — definition af begreberne »egne ressourcer« og »tilkøbt skrot« — skrotforsyning inden for en virksomhedssammenslutning (koncentration) — lovligheden af at disse skrotleveringer pålignes i form af afgift — lovligheden af at »egne ressourcer« fritages*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 2, stk. 2, 3 b, 4 b, 53, 59, 60, stk. 1, 67, 80 såvel som bilag IIb, stk. 2; Den Høje Myndigheds beslutning nr. II/59, artiklerne 2 og 4, Den Høje Myndigheds skrivelse af 18. december 1957 til fælleskontoret for skrotforbrugere, JO af 1. 2. 1958, s. 45 ff)*

5. *Forskelsbehandling — definition — foranstaltninger og indgreb, der kan fordreje konkurrencen*

   *(EKSF-traktaten, artiklerne 2, stk. 2, 3 b, 4 b, 60 og 67)*

6. *Produktivitet — definition — Den Høje Myndigheds indgreb — karteller og koncentrationer — konkurrence*

   *(EKSF-traktaten, artikel 67)*

1. Hvis det fastslå, hvilken dato Den Høje Myndighed har afsendt et brev, hvorved den meddelte den pågældende en beslutning, men hvis der på den anden side er usikkerhed om, hvilken dato brevet er kommet frem til modtageren, anses et søgsmål imod beslutningen som for sent indgivet, hvis det efter de faktiske omstændigheder synes udelukket, at skrivelsen skulle være kommet så sent frem, at klagefristen er overholdt[1].

2.a) Den retlige vurdering af en foranstaltning fra Den Høje Myndighed er først og fremmest afhængig af denne foranstaltnings formål og indhold.

b) Når Den Høje Myndighed tilstiller et hjælpeorgan, som den har overdraget gennemførelsen af bestemte opgaver, en skrivelse, hvori den opstiller generelle principper og navnlig opfordrer dette organ til at fortsætte med en bestemt, indtil da fulgt praksis, kan denne skrivelse udgøre en rent intern tjenesteforskrift, selv hvis den er blevet offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende (JO) og opfordringen vedrører foranstaltninger, som dette organ skal træffe over for virksomheder i Fællesskabet. Dette gælder i alle tilfælde, når det fremgår af skrivelsen, at Den Høje Myndighed ikke havde til hensigt at vedtage en beslutning, men derimod ville bekræfte principper, som den med rette eller urette antog logisk fulgte af dens tidligere beslutninger.

Denne opfattelse ændres ikke af, at en ansat ved Den Høje Myndighed over for tredjemand har betegnet skrivelsen som »beslutning«.

3. Når Den Høje Myndighed anvender de principper, den har opstillet i en intern tjenesteforskrift, og som har til formål at fortolke en generel beslutning, kan denne fortolknings retsmæssighed efterprøves under et annullationssøgsmål indgivet imod en individuel beslutning.

4.a) Hvis Den Høje Myndighed indfører en finansiel ordning for at sikre en ordnet forsyning af skrot på det fælles marked, og hvis den herved bestemmer, at virksomhederne skal pålægges en afgift på tilkøbt skrot, mens egne ressourcer fortages herfor, bør de skrotleveringer, som en virksomhed modtager fra en virksom-

1 — Jf. dog sammendrag i dom 32—33/58 af 17. juli 1959, nr. 1, Sml. 1964—64, s. 142.

hed, som drives under et ander firmanavn, ikke betragtes som egne ressourcer, endog selv om de to virksomheder administrativt, organisatorisk eller økonomisk er snævert forbundet (»ferrailles de groupe«, koncernskrot).

b) Fritagelsen for afgift på koncernskrot ville indebære en forskelsbehandling, da den ville føre til, at den stålproduktion, som fuldstændigt eller delvis er baseret på skrot, kom til at afhænge af de industrielle kartellers ofte skiftende retlige eller finansielle opbygning eller organisation.

5. Foranstaltninger eller indgreb, herunder fra Den Høje Myndighed, må i princippet betragtes som diskriminerende og følgelig forbudt efter traktaten, når de er egnede til i betragtelig grad at øge forskellene i produktionsomkostningerne, undtagen hvis det drejer sig om ændringer i produktiviteten, og når de som følge heraf fremkalder følelige forstyrrelser i de berørte virksomheders konkurrencemæssige ligevægt, med andre ord når de tjener eller fører til kunstigt at fordreje konkurrencen betydeligt.

6. Traktatens almindelige opbygning og dens grundlæggende principper lader formode, at udtrykket »produktivitet« i traktatens artikel 67 kun vedrører resultatet af en enkelt virksomheds anstrengelser. Det skal navnlig forstås som en modsætning til en forbedring af en virksomheds konkurrencemæssige situation, som skyldes enten indgreb fra det offentlige eller skabelsen af et kartel eller en koncentration; selv når disse fremgangsmåder er tilladte eller kan opnå tilladelse, må de nemlig alle betragtes som kunstige indvirkninger på konkurrencen.